

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

לפני כבוד השופטת בכירה עירית קויפמן

תובעת פלונית
ע"י ב"כ עוה"ד אוריה רוזנבלט

נגד

נתבעת הכשרה חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אלעד כברי

פסק דין

1. לפני תביעה על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה – 1975, לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו לתובעת, ילידת 4.11.1977, בתאונת דרכים שארעה ביום 16.8.2015.
2. בעקבות התאונה התובעת אושפזה למשך יומיים.
3. הנתבעת היא מבטחת רכבה של התובעת והשימוש בו במועד התאונה.
4. אין מחלוקת בשאלת החבות והשאלה היחידה העומדת להכרעה היא שאלת גובה הנזק.

הנכות הרפואית

5. לצורך בדיקת התובעת וקביעת שיעורי נכותה הרפואית, מונו בתיק שלושה מומחים רפואיים מטעם בית המשפט: ד"ר דוד הנדל - מומחה בתחום האורתופדיה; פרופ' גבריאל ברויאר - מומחה בתחום הריאומטולוגיה; וד"ר גיא אור - מומחה בתחום הפסיכיאטריה.
6. ד"ר דוד הנדל, המומחה הרפואי בתחום האורתופדיה, קבע בחוות דעתו מיום 29.9.2021, כי לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 2% (לפי חמישית מתקנה 37(5)א לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה (תיקון), התשע"ד – 2014) (להלן: "תקנות הביטוח הלאומי"), בשל מגבלת תנועה מזערית בצוואר. כן קבע המומחה נכויות זמניות כדלקמן - 100% למשך חודש, 30% למשך חודשיים שלאחר מכן ו-10% לחודש נוסף.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

7. פרופ' גבריאל ברויאר, המומחה הרפואי בתחום הריאומטולוגיה, קבע בחוות דעתו מיום 23.1.2022 כי לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 20% בשל פיברומיאליגיה (לפי סעיף 35(1)(ד) או לחלופין לפי סעיף 92 (ג) לתקנות הביטוח הלאומי), כאשר **מחצית** מנכות זו יש לייחס לתאונה, קרי 10%.
8. ד"ר גיא אור, המומחה הרפואי בתחום הפסיכיאטריה, קבע בחוות דעתו מיום 19.12.2022 כי לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 20% (לפי סעיף 34(ב)3 לתקנות הביטוח הלאומי), וכי עשירית מנכות זו, כלומר נכות בשיעור 2% נגרמה בשל התאונה. כן נקבע כי עשירית נוספת מנכותה של התובעת יש לייחס לדחק שנגרם בשל התעצמות התחלואה הגופנית. המומחה קבע כי מצבה הקודם של התובעת אחראי ל 4/5 מנכותה, ומכאן שבשל התאונה לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 4%. המומחה קבע נכות זמנית בשיעור של 10% לשנה.
9. אין מחלוקת בשאלת הנכות הרפואית, הצדדים ויתרו על חקירת המומחים וחוות דעתם לא נסתרה. על כן, הנכות הרפואית המשוקללת של התובעת עומדת על 37.28% כאשר נכותה כתוצאה מהתאונה היא בשיעור של **15.33%**.

הנכות התפקודית

10. לטענת התובעת, תפקודה נפגע בעקבות התאונה. בסיכומיה העמידה התובעת את שיעור נכותה התפקודית על שיעור נכותה הרפואית.
11. מנגד, טוענת הנתבעת כי הנכויות שנקבעו לתובעת בתחומי הפסיכיאטריה והאורתופדיה בגין התאונה הן נכויות מזעריות שאין בהן כדי להשפיע על כושר השתכרותה של התובעת, ועל כן יש להתייחס רק לנכות בתחום הריאומטולוגיה בשיעור של 10%.
12. הלכה היא כי שיעור הנכות התפקודית נקבע על ידי בית המשפט ואין הוא חופף באופן אוטומטי את שיעור הנכות הרפואית.
- "ככלל, נהוג להבחין בין נכות רפואית לנכות תפקודית, כאשר המונח האחרון משמש לתיאור השפעת הנכות הרפואית על תפקודו של הנפגע בכל תחומי החיים. יש להבחין בין נכות תפקודית לבין ראש הנזק של גריעה או אובדן כושר השתכרות, שהוא אך אחד המישורים של התפקוד הכללי, אם כי ברוב המקרים המרכזי והעיקרי, לצורך חישוב הפיצויים המגיעים לנפגע... ברי כי אין בהכרח זהות בין הנכות הרפואית לבין הפגיעה התפקודית ובין אלה לבין הגריעה מהשתכרות או מכושר ההשתכרות של הנפגע, ויתכנו פערים ביניהן, אם למעלה ואם למטה (וראו אליעזר ריבלין תאונת הדכים חולת החוק, סדרי דין וחישוב הפיצויים 633 – 636 (מהדורה רביעית, 2012). המלאכה להבחין בין אלה מסורה לערכאה הדיונית השומעת את הראיות ומתרשמת, לעיתים באופן בלתי אמצעי, ממכלול הנתונים שיש בהם כדי להשליך על תפקודו ועל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

השתכרותו וכושר השתכרותו של הנפגע בנסיבותיו הפרטניות, כגון גילו, השכלתו, כישוריו, משלח ידו, עיסוקו לפני התאונה ולאחריה, האפשרויות שעומדות בפניו לנתב בעתיד את עיסוקו במומו, הגריעה בפועל בהשתכרות בעקבות התאונה וכן "מידת השפעתה של נכותו הרפואית על היכולת לעסוק באותו המקצוע ובאותו מקום העבודה בו עבד קודם לתאונה והימצאותו של מקום עבודה שבו מובטח כי הנפגע יוכל להמשיך ולעבוד. כן יש לתת את הדעת לנסיבות שונות ונוספות אשר יכולות להשפיע על יכולת התפקוד של הנפגע כגון מצב התעסוקה בשוק הרלבנטי" (ע"א 4302/08 שלמייב נ' בדארנה [פורסם בנבו] בפסקה 8 (25.7.2010)). " (ע"א 2577/14 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ (11.1.2015) בפסקה 6 לפסק הדין)

13. התובעת בתצהיר עדותה הראשית, טוענת כי מאז התאונה היא סובלת מהגבלות וכאבים בצוואר, שמקשים עליה בתפקוד (סעיף 8 לתצהיר). כן נטען כי לפני התאונה היו לה התמודדויות נפשיות והייתה תקופה בה הייתה בטיפול פסיכולוגי, אך היא תפקדה באופן מיטבי, היתה אמא למופת ועובדת חרוצה. מאז התאונה היא סובלת מדכדוך וחרדות, חוסר שינה וחוסר תפקוד (סעיף 9 לתצהיר). עוד טוענת התובעת כי לפני התאונה סבלה מפיברומיאלגיה אולם הייתה מאוזנת ותפקדה טוב. לאחר התאונה היא יצאה לחלוטין מאיזון ומצב הפיברומיאלגיה החמיר מאוד (סעיף 12 – 13 לתצהיר). התובעת מתארת קשיי שינה, קשיי ריכוז, עייפות ותשישות (סעיפים 10, 14 ו- 17 לתצהיר).

התובעת, נשואה ואם לשלושה ילדים, הביאה לעדות בתמיכה לטענותיה את בן זוגה. בן זוגה של התובעת, נשאל על מצבה הנפשי של התובעת עובר לתאונה, והעיד כי: "אני יודע דבר אחד, הייתה לי אישה א' לפני התאונה, ויש לי אישה ב' אחרי התאונה והפער הוא מאוד גדול. מבחינת גם הפחדים שנוצרו לה, דיכאויות. דיכאויות היו לה גם לפני זה, אבל הם היו מאוד קצרים, היא הייתה מאוזנת עם תרופות, ועכשיו כל דיכאון לוקח חודשים והיא לא מצליחה לצאת מזה" (עמ' 14 ש' 27 – 30 לפרוטוקול).

14. יצוין שהתרשמתי מעדויות התובעת ובן זוגה, כי הם מתארים דברים כהווייתם, ועדויותיהם ניתנו באופן כן, ללא ניסיון להעצים את המגבלות והקשיים. מעדות התובעת התרשמתי כי מדובר בסבל אמיתי וכי היא עושה ניסיון כן להשתקם ולתפקד.

15. אין חולק כי התובעת סבלה מפיברומיאלגיה ומבעיות נפשיות עובר לתאונה ואף טופלה בגינן. ואולם, נראה כי התאונה החמירה את מצבה בתחומים אלה. לכך נוספה נכות בתחום האורתופדי, שהיא אמנם מזערית (2%) אולם יש בה כדי להתווסף ולהשליך במצטבר גם על תפקודה של התובעת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

16. על כן, לאור מגבלותיה של התובעת, כמפורט לעיל, אני קובעת את שיעור נכותה התפקודית כשיעור נכותה הרפואית בגין התאונה - 15.33%.

בסיס השכר

17. בתקופה שקדמה לתאונה, התובעת לא עבדה ושהתה בחופשת לידה מחודש ינואר 2014. לתובעת 3 ילדים כאשר לאחר כל אחת מהלידות, התובעת שהתה בחופשת לידה של שנתיים, האחרונה כאמור מחודש ינואר 2014.

סקירת עברה התעסוקתית של התובעת מעלה כי התובעת לא עבדה באופן רציף במהלך השנים. התובעת סיימה בשנת 2014 תואר בחינוך אולם לא עבדה בתחום זה. כיום התובעת מצויה במהלך לימודי תואר שני בעבודה סוציאלית.

18. התובעת טוענת בסיכומיה, כי מאחר שהיא מצויה בשלבים האחרונים של השלמת תואר שני בעבודה סוציאלית והסבה לאקדמאים באוניברסיטת בן גוריון, יש לפצותה בגין הפסד השתכרות לעתיד לפי השכר הממוצע בענף העבודה הסוציאלית בסך של 13,232 ₪ לחודש.

19. הנתבעת טוענת בסיכומיה כי התאונה אירעה כשהתובעת בגיל 37, כאשר כיום היא בת 46, וכי במהלך השנים התובעת כמעט לא עבדה. הנתבעת מצביעה על דו"ח רציפות ביטוח בהתייחס לשנים 2008 עד 2022, ולמדה ממנו כי שכרה הממוצע של התובעת לא עלה על 2,500 ₪ לחודש. על כן טוענת הנתבעת כי זה בסיס השכר לחישוב הפסדי התובעת.

20. לטעמי, בשים לב לגילה של התובעת ולכך שטרם החלה לעבוד בתחום העבודה הסוציאלית, וממילא לא צברה בתחום כל ותק, אין מקום לפסוק לה פיצוי על פי השכר הממוצע בענף זה. מנגד, אין מקום לחשב את שכרה של התובעת על פי השתכרותה בעבר, בשנים בהן לא עבדה במקצוע אותו למדה וכאשר חישוב הנתבעת מתייחס גם לשנים בהן התובעת לא עבדה כלל או עבדה באופן חלקי בעקבות לידת ילדיה והטיפול בהם.

21. בשנת 2013, השנה שלפני הפסקת עבודתה בשל יציאתה לחופשת לידה, השתכרה התובעת, על פי דו"ח רציפות הביטוח, סך של 55,546 ₪, ובממוצע חודשי סך של 4,629 ₪.

להשלמת התמונה יצוין כי שכר המינימום באותה תקופה עמד על סך של 4,300 ₪ וכיום עומד שכר המינימום על סך של 5,571 ₪.

22. במהלך דיון ההוכחות, הגישה התובעת שני תלושי שכר לחודשים יולי 2023 וספטמבר 2023. מעדותה נלמד כי מדובר בשני תלושי שכר המתייחסים להשתכרותה בתקופה שמיום 7.6.2023 ועד סוף חודש 9/2023, קרי 3 חודשים ו- 3/4 (עמ' 13 ש' 13 – 14 לפרוטוקול). שכרה הממוצע בתקופה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

זו עומד על סך של 5,497 ₪. מדובר בעבודה בה החלה התובעת לעבוד בחודש יוני 2023, ואין מדובר בעבודה קבועה.

אמנם, שכר זה משתכרת התובעת במומה, ועוד בטרם השלימה לימודיה. מנגד, לא ניתן להתעלם מהתנודתיות בשכרה של התובעת לאורך השנים ובהעדר רציפות בעבודה וזאת עד גיל 37, גילה של התובעת בעת התאונה, כפי שמשקף מדו"ח רציפות הביטוח. כן לא ניתן להתעלם מהקשיים של התובעת בשוק העבודה בשים לב למגבלותיה שקדמו לתאונה, כפי שנלמד, בין היתר, מחוות דעת המומחה בתחום הפסיכיאטריה.

23. על כן, מצאתי להעמיד את בסיס השכר על סך של 5,500 ₪ בחודש.

גובה הנזק

כאב וסבל

24. על בסיס 15.33% נכות רפואית, בתוספת 2 ימי אשפוז – 31,703 ₪.

הפסד שכר לעבר

25. התאונה ארעה ביום 16.8.2015.

אין חולק כי התובעת שהתה בחופשת לידה מחודש ינואר 2014, וזאת למשך שנתיים (סעיף 4 לתצהירה).

על כן, הפסד השתכרות לעבר יש לחשב רק מחודש ינואר 2016.

26. המומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדיה קבע לתובעת נכויות זמניות כדלקמן - 100% למשך חודש, 30% למשך חודשיים שלאחר מכן ו-10% לחודש נוסף. ואולם, תקופת הנכויות הזמניות מסתיימת עוד לפני תום תקופת חופשת הלידה ועל כן אין לה רלבנטיות לתחשיב.

המומחה מטעם בית המשפט בתחום הפסיכיאטריה קבע נכות זמנית בשיעור של 10% למשך שנה.

על כן, נכותה הזמנית של התובעת לתקופה שמתום חופשת הלידה בינואר 2016 ועד יום 15.8.2016, עמדה על נכות משוקללת של 20.62%.

27. התובעת טוענת בסיכומיה כי יש לחשב את הפסד השתכרותה מחודש ינואר 2016 ואילך וזאת בחישוב לפי שכר מינימום בהפחתת השכר שקבלה בפועל.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

28. הנתבעת טוענת בסיכומיה כי מאחר שהתובעת לא עבדה עובר לתאונה, אין לפסוק לה הפסדי השתכרות לעבר, גם בשים לב לעדותה לפיה הייתה בתהליך חיפוש עבודה.

29. מדו"ח רציפות הביטוח עולה כי התובעת שבה לעבוד בחודש ינואר 2016. עם זאת, אין מקום לפסוק לתובעת הפסד השתכרות מלא בהפחתת השכר שקיבלה לכל התקופה, בשים לב לכך שעובר לתאונה כמו גם עובר לחופשת הלידה, התובעת לא עבדה באופן מלא, ובפרט בשים לב לנכותה הקודמת.

לעניין זה יצוין כי על פי חוות דעת המומחים מטעם בית משפט בתחומים פסיכולוגיה וריאומטולוגיה, לתובעת נכות קודמת בשיעור ניכר. למעשה, נכותה של התובעת עומדת על שיעור של 37.28% מתוכם רק 15.33% הם בגין התאונה.

30. על כן, מצאתי לקבוע הפסד שכר לעבר על בסיס שיעור נכויות התובעת מהתאונה.

31. כפי שצוין לעיל, שכרה החודשי הממוצע של התובעת בשנת 2013 עמד על סך של 4,629 ₪. מאחר שזה השכר האחרון לפני התאונה, אני סבורה כי יש לחשב על בסיסו את הפסד ההשתכרות לעבר, בהתאם לנכותה של התובעת.

32. על כן החישוב הוא כדלקמן :

מתום חופשת הלידה בחודש 1/2016 ועד תום תקופת הנכות הזמנית ביום 15.8.2016 – תקופה של 7.5 חודשים במכפלה של שכר בסך של 4,629 ₪ ובמכפלת נכות בשיעור 20.62% - סך של 7,159 ₪.

מיום 16.8.2016 ועד היום – תקופה של 7 שנים ו- 8 חודשים, במכפלה של שכר בסך של 4,629 ₪ ובמכפלת שיעור נכות של 15.33% - סך של 65,286 ₪.

33. אשר על כן, הפסד השתכרות לעבר עומד על סך של 72,445 ₪. בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מאמצע התקופה – סך של 85,089 ₪.

הפסדי שכר לעתיד

34. לפי נכות תפקודית של 15.33% ושכר של 5,500 ₪, עד הגיע התובעת לגיל 67 (מהווה) - סך של 154,783 ₪.

הפסדי פנסיה לעבר ולעתיד

35. לפי 12.5% - סך של 29,984 ₪.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

עזרת הזולת לעבר ולעתיד

36. התובעת טוענת כי תפקודה בבית ירד מאוד וכי היא בקושי לוקחת חלק במטלות הבית (סעיף 26 לתצהירה).

בן זוגה של התובעת הצהיר כי התובעת מתעייפת מהר (סעיף 8 לתצהירו) וכי נטל הבית נופל עליו ברובו (סעיף 10 לתצהירו). זאת, בשונה ממצבה לפני התאונה (כמתואר בסעיף 1 לתצהירו). בעדותו העיד בן זוגה של התובעת כי **"יש לה בעיית קשב וריכוז, אבל היא הייתה בבית וידעתי שיש לי גיבוי חזק מבחינת הבית והילדים, והיום אני עושה הכל לבד. מכבס, מכין סנדוויצ'ים, מסיע את הילדה. בלית ברירה, היא תנהג אבל היא מנסה להימנע מזה"** (עמ' 15 ש' 3 – 6 לפרוטוקול).

יצוין כי התובעת ובן זוגה אינם מתעלמים ממצבה הקודם של התובעת, אולם לטענתם חלה החמרה מאז התאונה.

37. הנתבעת טוענת כי התובעת לא הביאה ראיות להוצאות בגין עזרת זולת וכי ככל שקיבלה עזרה מסוימת, הרי שהיא במסגרת בני משפחתה ואין לפצותה בגין כך. כן נטען כי שיעור הנכות ואופייה אינו מזכה בפיצוי בגין ראש נזק זה.

38. אכן, התובעת אינה טוענת כי היא מסתייעת בעזרה בתשלום ומזכירה את עזרתו של בן זוגה בלבד.

לפיכך, כאשר מחד אין אסמכתאות לעזרה בתשלום, ומאידך, התובעת ובן זוגה מעידים על היזקקותה לעזרתו, אשר גברה מאז התאונה, יש לפצות את התובעת ברכיב זה. עם זאת, בקביעת שיעור הפיצוי, יש ליתן משקל גם למצבה של התובעת עובר לתאונה.

39. לאור האמור אני קובעת כי יש לפצות את התובעת בגין ראש נזק של עזרת הזולת לעבר ולעתיד, בסכום גלובלי בסך של **10,000 ₪**.

הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד

40. התובעת ביקשה לפסוק לה פיצוי בגין הוצאותיה הרפואיות לרבות בגין קנאביס רפואי. התובעת הגישה אסופת קבלות המתייחסות בעיקר לעלויות טיפולי רפואה משלימה ועלויות רכישת קנאביס רפואי.

41. בתצהירה מציינת התובעת כי היא נזקקת למנעד רחב מגוון ויקר של טיפולים ותרופות כגון יוגה רפואית, דיקור, פסיכותרפיה, כירופרקטיקה, אוסטאופתיה, הידרותרפיה, מסאז'ים רפואיים וטיפולי תזונה (סעיפים 20 – 23 לתצהירה).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

הנתבעת מנגד טוענת כי רובן המכריע של ההוצאות אשר צירפה התובעת, נובע ממצבה הרפואי הקודם שאינו קשור לתאונה. לעניין זה נטען כי התובעת מטופלת שנים רבות וכי אין לפצותה בגין טיפולים שאין מקורם בתאונה. עוד טוענת הנתבעת כי כלל הוצאותיה של התובעת מכוסות ע"י קופת החולים, ועל התובעת לפנות לקבל טיפול רופאי ו/או החזרים. לעניין זה נטען כי התובעת לא הציגה שום מסמך שפנתה לקבל טיפול או החזר ונענתה בשלילה. לטענת הנתבעת, מתשובת קופת חולים מכבי בה מבוטחת התובעת (מסמך מיום 3.12.2023), עולה כי התובעת מעולם לא פנתה לקבלת כל החזר ובוודאי שלא נענתה בשלילה. עוד טוענת הנתבעת כי יש להפחית מכל הוצאה שתוכיח התובעת לפחות 50% בגין מצבה הקודם.

42. עיון באסמכתאות שצירפה התובעת בעניין הוצאותיה הרפואיות מעלה כי חלק מהוצאות הרפואיות אינן קשורות לנזקיה כתוצאה מהתאונה (לדוג' עמ' 84 לתיק המוצגים המתייחס להכוונה ליעוץ עסקי) וכי חלק מהאסמכתאות מתייחסות בכפל לאותו תשלום. בנוסף יש להתחשב גם בנכותה הקודמת של התובעת והשפעתה של זו על מצבה של התובעת ועל הטיפולים הרפואיים להם נזקקה בעבר ותזקק בעתיד.

43. ניתן להתרשם שהתובעת עשתה רבות בניסיון למצוא מזור לכאביה ובין היתר פנתה לטיפול רפואי משלימה. יש לראות הוצאות אלה כחלק מההוצאות הרפואיות בתיק, אשר נועדו לשפר את מצבה ותפקודה של התובעת. עם זאת, כאמור, עוד לפני התאונה נעזרה התובעת בטיפול רפואי משלימה ופסיכותרפיה בשל מצבה הרפואי עובר לתאונה. הדבר נלמד מעדותה (עמ' 10 ש' 3 – 7 לפרוטוקול), ומחוות דעתו של המומחה בתחום הפסיכיאטריה. על כן, לא ניתן לייחס את כל ההוצאות הרפואיות להן טוענת התובעת, לתאונה.

44. לא הוכח כי טיפולי רפואה משלימה כלולים במלואם במסגרת סל הבריאות, ולא ברור באיזה היקף ובאילו עלויות יכולה הייתה התובעת לקבלם והאם קיימת מגבלה לעניין מספר הטיפולים הכלולים או מסובסדים במסגרת זו. סביר כי גם במסגרת שירותי קופת חולים, התובעת הייתה נושאת בהוצאות מסוימות בגין הטיפולים ברפואה משלימה.

45. יוער כי פרופ' ברויאר, המומחה בתחום הראומטולוגיה, מתייחס בחוות דעתו להשתתפות עצמית בשיעור של 300 ₪ לחודש. הנתבעת טוענת כי התובעת לא נדרשת לשלם השתתפות עצמית כפי שעולה ממסמך קופת חולים מכבי מיום 3.12.2023. ואולם, התייחסות המומחה, כפי שנלמד מתשובותיו לשאלות ההבהרה, נוגעת לטיפול התרופתי הנזכר בחוות דעתו ולא לטיפול רפואי משלימה.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

46. בהתחשב בפגיעות התובעת, ברי כי התובעת הוציאה בעבר ואף תידרש להוציא בעתיד כספים, בגין טיפולי רפואה משלימה.

47. על פי האסמכתאות שצורפו במסגרת ראיות התובעת, ההוצאות הרפואיות לעבר מסתכמות בסך של 14,360 ₪. מאחר שלא מצאתי לייחס את הסכום כולו לתאונה, אני מעמידה את סכום הפיצוי לעבר על סך של 8,000 ₪.

48. על פי האסמכתאות הרלבנטיות אשר צורפו, ניתן להעריך את העלות החודשית הממוצעת (ללא עלויות טיפול בקנאביס רפואי) בכ- 200 ₪. כאמור, סכום זה משקף צורך של התובעת הנוגע גם לנכותה הקודמת ולכן אין ליחס את כולו לתאונה. לעניין זה אני מקבלת את טענת התובעת ומייחסת מחצית מהעלות החודשית (סך של 100 ₪) לתאונה.

לפיכך, הפיצוי בגין הוצאות רפואיות לעתיד (מהוון) עומד על סך של 27,000 ₪.

49. באשר לשימוש בקנאביס רפואי, התובעת טוענת כי קבלה רישיון לשימוש בקנאביס רפואי לאחר התאונה. עיון באסמכתאות שצורפו מלמד כי לתובעת ניתן אישור לשימוש בקנאביס רפואי מיום 21.12.2020 עד יום 13.6.2022 (3 אישורים עוקבים). לטענת התובעת, השימוש בקנאביס רפואי שיפר את תפקודה אולם, לטענתה, היא נאלצה להפסיק את השימוש שכן ההוצאות היו נטל כלכלי שלא יכלה להרשות לעצמה (סעיף 24 לתצהירה).

50. התובעת טוענת כי המומחים שמונו מטעם בית המשפט לא קבעו כי יש צורך בשימוש בקנאביס רפואי. כן נטען כי התובעת העידה כי הפסיקה את השימוש בקנאביס לפני למעלה משנתיים, לטענתה בשל מצב כלכלי, אולם אם הנימוק של אי יכולת כלכלית הוא הנימוק הנכון, התובעת הייתה יכולה לפנות לביהמ"ש בבקשה לתשלום תכוף או לרכוש בכמות מופחתת ומשלא עשתה כן, יש לראותה כמי שאינה זקוקה יותר לטיפול בקנאביס רפואי. לעניין זה נטען כי גם לפי הפסיקה וגם לפי חוות דעת של מומחים בתחום הכאב, קנאביס הוא לא טיפול לכל החיים אלא טיפול נקודתי, שאינו יעיל לתקופה ממושכת, ואשר מומלץ בשלב מסוים להפסיקו.

51. עיון בחוות דעת המומחים מטעם בית המשפט מעלה כי המומחים לא קבעו כי התובעת נזקקת לטיפול בקנאביס רפואי, בעקבות התאונה או בכלל.

כך, בחוות דעתו של ד"ר גיא אור, המומחה בתחום הפסיכיאטריה, נזכר שימוש בקנאביס בהתאם להמלצת רופא כאב, אך צוין כי התובעת ממשיכה לסבול מכאבים ממושטים (עמ' 5 לחוות הדעת).

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

פרופ' ברויאר, בחוות דעתו בתחום הריאומטולוגיה, מציין בפרק "סיפור הדברים" מפי התובעת כי לאחרונה חלה הטבה באיכות השינה עם טיפול בקנאביס. ואולם, במסגרת הדיון והמסקנות של חוות דעתו, פרופ' ברויאר אינו מזכיר צורך בשימוש בקנאביס.

52. כמו כן, לא צורפה אסמכתא כי השימוש בקנאביס נובע מהתאונה. מאחר שחלק מכאביה של התובעת מיוחס למצב רפואי קודם ואין אינדיקציה להיקף השימוש העתידי שיידרש, אם בכלל, אני סבורה כי התובעת לא הוכיחה את טענתה בדבר הצורך בשימוש בקנאביס בעתיד והקשר לתאונה.

53. לסיכום, ההוצאות הרפואיות בגין התאונה מסתכמות בסך של 35,000 ₪.

הוצאות ניידות לעבר ולעתיד

54. התובעת טוענת בתצהירה כי קשה לה לנהוג בגלל חרדות ופחדים (סעיף 29 לתצהירה). עם זאת במסגרת סיכומיה התובעת לא מתייחסת להוצאות בתחום זה.

55. יתרה מזו, מעדות בן זוגה עולה כי התובעת הייתה בעיית קשב וריכוז עוד לפני התאונה וכי יתכן שזה היה אחד הגורמים לתאונה (עמ' 15 ש' 1 – 2 וש' 9 – 10 לפרוטוקול).

במסגרת חוות דעתו של המומחה בתחום הפסיכיאטריה, בסקירת התיעוד הרפואי, תואר כי בתאונה אבדה ריכוז ונכנסה עם רכבה לתוך בטונדה (עמ' 8 לחוות הדעת). בחוות הדעת צוין כי התובעת חרדה בעת נהיגה אך ללא הימנעות (עמ' 6 לחוות הדעת).

56. לפיכך, לא מצאתי לפסוק פיצוי בראש נזק זה.

סיכום סכומי הנזק

57. כאב וסבל -	31,703 ₪
הפסד השתכרות לעבר -	85,089 ₪
הפסד השתכרות לעתיד -	154,783 ₪
הפסד פנסיה -	29,984 ₪
עזרת הזולת לעבר ולעתיד -	10,000 ₪
הוצאות רפואיות -	35,000 ₪

סה"כ 346,559 ₪

סה"כ

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 42146-02-20 פלוני נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ

סוף דבר

58. לאור כל האמור, סכום הפיצוי המגיע לתובעת, עומד על סך של 346,559 ₪. על כן תשלם הנתבעת לתובעת סך של 346,559 ₪ בצירוף הוצאות אגרה ושכר טרחת עו"ד בשיעורו כדין.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה אדר ב' תשפ"ד, 04 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

עירית קויפמן, שופטת בכירה